

Kvinderne og Prisreguleringskommissionen.

—o—

Den 15. September har D. K.s Fællesstyrelse indsendt følgende Andragende, som desværre blev forsinket, fordi det Udvalg (*Udvalget ang. Kvinders Adgang til Embeder*), som havde faaet Sagen overdraget, maatte vente i lang Tid paa nogle Oplysninger, som det ansaa for vigtige, men som skulde skaffes fra anden Side.

Forøvrigt var D. K.s Krav jo offentliggjort efter Resolutionen paa Aarhusmødet. Hvis derfor det Forlydende er rigtigt, som er opstaaet ved nedenstaaende Andragendes Indsendelse, og som gaar ud paa, at tre Kvinder allerede i nogen Tid har været udsatte til Medlemmer af Prisreguleringskommissionen — da kan man vist tage det for givet, at D. K.s Aarhusresolution, der kom som en Udtalelse fra Kvinder fra alle Landets Egne, har *nogen* Del i Æren for, at dette Spørgsmaal er taget op. —

Vi vil nu haabe, at det maa lykkes for de Kvinder, der kommer i Kommissionen, at udrette noget til Gavn for dem, der hidtil saa føleligt har maattet savne Forstaaelse og Fortalere for deres Stilling i disse trange Tider. —

Til Indenrigsministeren.

Paa Dansk Kvindesamfunds Fællesmøde i Aarhus vedtoges følgende Resolution:

„Dansk Kvindesamfunds Fællesmøde d. 16de Juni 1916 udtaler, at Husmødre som Forbrugere bør være repræsenteret i Prisreguleringskommissioner.“

Vi tillader os i Tilknytning hertil at anmode den ærede Minister om at søge en eller flere Kvinder udnævnt til Medlem af den overordentlige Kommission af 8de Aug. 1914. Det er sikkert ingen Overdriivelse at sige, at faa har følt Vanskelighederne ved Dyrtiden mere direkte og trykkende end Landets Husmødre. Det er disse, een af de vigtigste Faktorer blandt Samfundets Forbrugere, repræsenterende Familiens og Hjemmets Interesser, hvem Spørgsmaalene om Prisreguleringen i saa høj Grad berører, at de ikke bør være uden Indflydelse paa deres Afgørelse. At man andet Sted har Forstaaelsen af Betydningen af Kvindens Medvirken paa dette Omraade fremgaar af, at man

i Sverige har valgt en Kvinde til Medlem af Statens „Livsmedelsråd“, ligesom enkelte Kvinder har Sæde i forskellige lokale „Livsmedelsnämnder“, hvilket sidste ogsaa er Tilfældet enkelte Steder i Norge.

Skønt denne Sag burde have været taget op allerede for to Aar siden, vil dog en eventuel Repræsentant for Husmoderens Interesser, som nu indvælges i den overordentlige Kommission af 8de Aug. 1914, sikkert kunne virke til Gavn for disse og derigennem for hele Samfundet, idet der jo stadig opstaar nye Spørgsmaal og Vanskeligheder, hvis Løsning er af den største Betydning for Landets Husmødre.

Dansk Kvindesamfunds Legatstiftere.

—o—

Naar man i sidste Nummer af „Kvinden og Samfundet“ læser, at atter har en Mand betroet Dansk Kvindesamfund Forvaltningen af et Legat til Fremme af Kvinders økonomiske Selvstændighed, da paa-trænger det Spørgsmaal sig en uvilkaarlig:

Hvorledes kan det være, at kun Mænd hidindtil har forstaaet at værdsætte D. K.s Arbejde paa dette Omraade saa højt, at de har ydet det deres Støtte? Tør vi ikke gøre os Haab om ogsaa engang i vort Blad at læse om en Kvinde, som paa denne smukke Maade har villet indskrive sit Navn i Kvindesagens Historie? — Der er dog ikke saa lidt beskæmmende for os Kvinder i at se os overfløjede af Mænd i en Sag, som burde have Bud til os mere end til dem.

Ganske vist kan vi finde en Beroigelse i den Tanke, at Mænd i Almindelighed har mere Kapital til Raadighed end Kvinder, men det er dog ikke et Særsyn, at se Kvinder yde store Kapitaler til velgørende, til kirkelige eller patriotiske Øjemed, og nedslaaende vilde det i Sandhed være, om der ikke blandt vore kvindelige Kapitalister fandtes en eneste, som havde Forstaaelse af, hvor frugtbringende og vel-

signelsesrige de Penge er, som ofres paa den kvindelige Selvstændigheds Alter.

Vi lever for Øjeblikket i en Gulfeberens Tid, hvor ogsaa Kvinder spiller paa Børsen og indvinder utrolige Summer, samtidig med at mange af deres ubemidlede unge Kønssæller kæmper under endnu haardere Kaar end før, idet de paa Grund af Dyrtiden maa betale en halv Gang saa meget som før for deres Føde, deres Klæder og deres Bolig. Hvilken Tilfredsstillelse maatte det ikke være for hine Krigssituationens Lykkebørn, om de med blot en Del af de Penge, som de har indvundet saa let, kunde jævne Vejen for en eller flere af de Kvinder, for hvem den samme Krig betød en Hæmsko, en ny Byrde, føjet til de mange tidligere.

Men det er vel desværre ikke sandsynligt, at vi kan regne med Hjælp fra den Kant; man maa vel sagtens have tilbagelagt Kvindesagens lange Vej her i Landet lige fra Begyndelsen af for at kunne forstaa, af hvor stor Betydning for Hjem og Samfund det er, at den unge Kvinde hjælpes til at hjælpe sig selv. Skal vi vente ad Aare og saa at se Kvinder træde ind i Rækken af vore Legatstiftere, da maa vi fornemmelig sætte vort Haab til de Kvinder, som har været med til at træde Kvindesagens Sti herhjemme, og samtidig er saa lykkelige at have Midler til Raadighed for sociale Formaal.

Det har altid været en stor Dag for „Kv. og Samf.“, naar vi kunde bringe Billedet af en Mand, som har været højsindet nok til at betro D. K. en Legatkapital at forvalte, men den Dag, hvor vi paa vor Forside kan vise vore Læsere Billedet af en Kvinde, som har knyttet sit Navn til en af Kvindesagens velsignelsesrigeste Gerninger ved at betro D. K. et Legat til Understøttelse af unge Kvinders Selvstændighedsbestræbelser, vil blive en endnu større Dag.